Beretta Discovery Tour DT11

Joukko kansainvälisiä toimittajia sai tänä vuonna kutsun Beretta Discovery Tourille, jolla esiteltiin Berettan uudet kisahaulikot. Tämä Kyproksella järjestetty tapahtuma oli useimmille ensimmäinen mahdollisuus päästä koeampumaan malliston uudet lippulaivat.

TEKSTI: ARTO MÄÄTTÄ

Beretta julkaisi uuden DT 11 -mallinsa jo aiemmin, mutta ampuminen jäi väliin suurimmalla osalla tässä ensijulkistuksessa. Nyt oli vuorossa siis "virallinen" julkistamistapahtuma, jossa uutuus voitiin esitellä useampina malliversioina ja eri piipunpituuksilla.

TILANNEKATSAUSTA

Beretta on tullut tutuksi toimittajille perinpohjaisena organisaationa. Tälläkin kertaa toimittajat saivat annoksen päivänpolitiikkaa ja yhtiön strategioita niin tuotteiden kuin tuotekehityssuuntien suhteen. Syy siihen, että ajankohdaksi valittiin syksy ja paikaksi Kypros, oli tarkoin harkittu. Tässä vaiheessa vuotta esiteltäessä informaatio aseista päätyy lehtien sivuille jo ennen kuin seuraava kausi pääsee myynnin ja ratahommien osalta alkamaan toden teolla. Kyseessä on siis yhteinen hyöty. Kypros taas oli sijaintina otollinen tähän aikaan vuodesta kelien puolesta. Lisäksi saarella on eniten ampumaharrastusta asukasmäärään nähden maailmassa – puitteet ovat siis kunnossa.

Huolimatta talouden yleisistä ongelmista, on Beretta tekemässä vahvoja investointeja tulevaisuuteen. Yhtiön näkemys on se, että erityisesti eri haulikkoampumalajit ovat kovassa nousussa ja näiden ampumaurheilulajien kautta tuotetaan "hyviä ihmisiä". Tähtäin on siis vahvasti kilpa-ammunnassa ja tarkoituksena on nimenomaan lisätä Berettan haulikoita käyttävien kilpa-ampujien määrää. Tähän yksi konsti on lisätä haulikolla ampuvien kokonaismäärää, joka tapahtuu yhteistyössä eri maiden liittojen, ampumayhdistysten ja jopa ampumaratojen kanssa. Yhtiön tavoitteena on myös tehdä töitä sen eteen, että suuren yleisön mielikuvaa ampuma-aseista saataisiin muutettua enenevässä määrin tappovälineestä mielenkiintoiseksi harrastusvälineeksi.

Tuotekehityksen osalta Berettan haasteena on ollut valjastaa sen R&D-osasto kehittämään aseita ampujien toiveita vastaaviksi. Käytännössä erityistä huomiota on kiinnitetty niihin asioihin, joiden osalta Beretta on ollut, ampujien suunnalta tarkasteltuna, kilpailijoitaan jäljessä. Tämän on osoitus siitä realismista, jossa asevalmistajat elävät. Markkinointipuheilla ei ole mitään merkitystä, jos ampujat niistä huolimatta valitsevat kilpaaseekseen jonkin muun valmistajan tuotteen – asialle on oikeasti tehtävä jotain. Käytännössä on ryhdyttävä kehittämään aseita siihen suuntaan, että ne ovat kilpailukykyisiä niin ostopäätöstä tehtäessä kuin ennen kaikkea myös radalla.

DT 11

Uusi DT 11 -malli tuotiin markkinoille tänä vuonna ja moni Berettan talliampuja on jo aloittanut treeninsä uusilla haulikoilla. Yhtiön tarkoitus oli nimenomaan lanseerata DT 11 ennen vuoden 2012 olympialaisia ja saada siellä näkyvyyttä uutuudelleen.

DT 11:n erot sen edeltään, DT 10:een, löytyvät ampujille merkityksellisesti enimmäkseen aseen tasapainosta. Ensimmäinen ja näkyvin muutos tähän suuntaan on kolme millimetriä levennetty lukkorunko, joka tuo noin viidenkymmenen gramman painonlisäyksen aseen keskiosaan. Tämän lisäksi aseen uudet Steelium Pro -piiput pitävät sporting-malleissa sisällään pienen jujun, joka on kylläkin markkinoitu eri tavalla, mutta jonka vaikutus on suurin juuri aseen tasapainon kannalta. Ylimenot ovat hyvin pitkä (noin ¾ piipun kokonaispituudesta) ja tällä piippujen painoa on kyetty pudottamaan oleellisesti. Markkinointipuheessa tosin keskitytään enimmäkseen pienentyneeseen rekyyliin ja vähentyneeseen piippujen nousutaipumukseen, mutta suurimmat syyt ovat nimenomaan aseen tasapainon korjaamisessa. Tässä suhteessa Berettalla onkin ollut eniten haastetta kautta sen mallihistorian erityisesti sporting-aseissa.

Steelium Pro -piippugeometria vaikuttaa toki myös siihen, että aseella saavutettujen osumakuvioiden pitäisi olla parempia kuin perinteisillä piippuratkaisuilla. Tämä taas vaikuttaa käytännön tasolla siihen, että aseessa voidaan käyttää menestyksellä avoimempia supistajia ja täten luvassa olisivat lyhyemmät hauliparvet ja tätä kautta enemmän yhdenaikaisesti iskeviä haulia kuin aseissa, joissa samaan lopputulokseen pääsy vaatii tiukempia supistajia.

Piippujen painot ovat aina vain numeroita niin kauan kuin vertailukohteet löytyvät eri valmistajien piipuista. Sen sijaan saman valmistajan piippujen painoa voidaan verrata ja Beretta onkin saanut Steelium Pro -piippugeometrian myötä kevennettyä piippujen merkittävästi. Sporting-mallissa pisimmät 32" piiput painavat 1520 grammaa kun ne tätä edeltävässä DT 10 -mallissa painoivat 1530 grammaa.

Kaikki DT 11:t on saatavana kolmella eri vakioperällä (kaksi eri perän korkeudella varustettua valmista versiota tai lukkorunkoon sovitettu raakalankku) ja säätöperällä. Säätöperä on suunniteltu uudelleen ja nyt esitellyssä versiossa (ei saanut kuvata – väärä viimeistelyversio…) on panostettu nimenomaan yksinkertaisuuteen ja säätöjen monipuolisuuteen. Yksinkertaisuus tarkoittaa tässä yhteydessä myös tarkempaa säädettävyyttä ja vapautta vaikuttaa esimerkiksi tukin harjan kulmaan. Erikoisin detalji säätöperässä olikin se, että ruuvien päässä on kääntyvät pinnat, joten ruuvi kantaa aina koko pinta-alaltaan, olipa perän harja säädetty mihin hyvänsä asentoon inserttiin nähden. Tästä johtuen ruuvit pitävät hyvin eikä niitä tarvitse ylikiristää – toimenpide, jolla kaiken saa rikottua.

Nyt ensimmäisessä vaiheessa DT 11:t on varustettu ns. tasaisilla kiskoilla, mutta ensi vuoden puolella osa malleista tullaan tarjoamaan korotetuilla kiskoilla. Erityisesti sporting-ampujien keskuudessa osa ottaisi aseensa mielellään korotetulla kiskolla, sillä Berettan Kersten-sulkuisissa aseissa käytetty lukonkehys on leveä ja peittää maisemaa kohtuullisen voimakkaasti. Tämä on osalle ampujista aiheuttanut ongelmia määrätyissä kulmissa lentävillä kiekoilla. Myös trap-ampujissa on koko joukko ampujia, jotka arvostavat korotettuja kiskoja lähinnä siitä syystä, että aseen rekyylinousua saadaan entisestään rauhoitettua ja paikkolaukaus on mahdollista suorittaa tarkemmin.

RADALLA

Ampumaratana toimi Beretta Shooting Ground, joka oli rakennettu maanmainioon paikkaan Kyproksen kumpuilevaan maisemaan. Rata sijaitsee Monagrissa, noin puolen tunnin ajomatkan päässä Limassolin keskustasta. Sää ratakäynnin aikana oli mainio 25 asteen aurinkoinen ilma, joka oli kuin parhaimman luokan kotimainen kesäpäivä. Valoa oli runsaasti ja ilma lämmin, muttei tukalan kuuma.

Kiekkojen näkyvyys erityisesti trapissa oli mainio ja tausta avoin. Skeet-rata oli puolestaan hieman erikoinen taustaltaan ja sen takana kiersi valli, syystä tai toisesta. Sporting-rata oli rakennettu siten, että kiekot ammuttiin samasta paikkaa kuin skeet-kiekot.

Kilpa-aseita tulee aina kokeilla autenttisissa olosuhteissa. Tämänkertaisen tilaisuuden laatu huomioonottaen, saatiin ampumiseen lisättyä hieman toivottua lisäjännitettä, joka kilpa-aseita kokeiltaessa on mielestäni erittäin tärkeää. Kilpailutilanteessa on aina muka-

Myös Berettan toimitusjohtaja Carlo Ferlito otti haulikon kouraan ampumaradalla.

Piippujen painoa DT 11:ssä lisää piippublokin massa, kun taas muualta piiput ovat kevyemmät.

DT 11:n irrotettava laukaisukoneisto on irrotettavissa vain ase taitettuna.

na kilpailujännitys ja lehdistötilaisuudessa tätä voitaneen simuloida sillä, että selän takana ampumista seuraa monikymmenpäinen toimittajajoukko, joten kollegoille pitää päästä luonnollisesti hieman ”näyttämään” tai toisaalta heidän edessä täytyy edes säilyttää kasvonsa.

Jännitys on hyväksi kilpa-aseita kokeiltaessa, koska täysin jännityksettömässä treenitilanteessa esimerkiksi liian herkkäliikkeinen haulikko voi tuntua unelma-aseelta, mutta lappu rinnassa ammuttaessa samainen ase voi olla aivan liian armoton ampujan tekemille virheille. On siis parempi testata kilpa-aseita vaikka kaveriporukalla pienen vedonlyönnin siivittämänä kuin vain roiskia niillä huvin vuoksi.

Erityisen hyvin itselleni sopivia löysin kokeiltavana olevista aseista kaksin kappalein. Ensimmäinen todella tasapainoinen ja hyvä versio oli kiinteillä supistuksilla ja 30” piipuilla varustettu trap-malli, jolla pätkin olympiatrappia aivan kuin olisin ampunut sitä joskus enemmänkin. Lähinnä tätä vastaava laji, jota on tullut ammuttua jonkin verran, on automaattitrap. Tältä pohjalta arvioiden kyseinen ase oli kerrassaan vaivaton ammuttava ja ampujan tehdessä tehtävänsä kiekolle ei jäänyt kerrassaan mitään mahdollisuutta selvitä ehjänä maahan asti. Siihen nähden, että en ole intohimoinen trap-ampuja, ammuin aseella erittäin hyvin ja kiekkojen kontrollointi oli vaivatonta.

Varsinaisesti oman lajini parissa pääsin sitten kokeilemaan niin 30” kuin 32” piipuilla varustettuja sporting-malleja. Näistä kokeilin ensimmäisenä 30” versiota, jonka ajattelin olevan Berettan tapauksessa sopivampi, mutta yllätykseksi ase oli keulasta huomattavasti herkkäliikkeisempi kuin olin ennustanut. Ase toimi mainiosti lyhyillä etäisyyksillä ja se oli erittäin nopea ampua, mutta jo keskipitkillä etäisyyksillä kiekkojen kontrollointi alkoi olla haasteellista ja asetta oli vaikea saada kulkemaan tasaisesti erityisesti kun heittonopeus oli matala ja ampumaetäisyys pitkä. Tämä asia jäi häiritsemään juuri niin pitkäksi aikaa, kun sain käsiini 32” piipuilla varustetun yksilön. Näillä piipuilla aseen tasapaino oli vaihtosupistajienkin kanssa juuri kohdallaan. Tyypillisesti tämänmittaisilla piipuilla on keulassa jonkinlainen painotuntuma trap-aseiden tapaan, mutta DT 11 Sportingin piipuista tämä painotuntuma puuttui. Tämä on ampumaominaisuuksille sportingissa keskimäärin aina edullista.

32 tuuman piipuilla ampuminen muuttui tyystin. Erikoista oli se, että ase oli tavattoman joustava erilaisille ampumatyyleille, jota kokeilin tarkoituksenani selvittää aseen mahdollisia taipumuksia. Tällä pidempipiippuisella aseella oli siis mahdollista ampua niin tasaisella ennakolla rauhallisesti kuin kontrolloidulla swing through -tekniikalla nopeammissa kiekoissa. Ase sopi itselleni jopa niin hyvin, että ammuin sillä hurmiossa, koska pystyin ampumaan kiekot rikki juuri haluamiini paikkoihin. Tämä on etu, joka oikein painotetulla aseella on mahdollista saavuttaa. Kilpailutilanteessa tästä on etua kahdella tapaa: ensinnäkin tuplakiekkojen osalta on edullista jos kiekon kuin kiekon voi ampua eri paikkoihin sen lentoradalla ja toisekseen kiekon voi ampua myös silloin kun kisajännitys jarruttaa suoritusta ja rentous ampumisesta on kokonaan poissa. Esimerkiksi liian etupainoisella aseella tämä näkyy siinä, että käytettävissä oleva marginaali laukauksen lähtemiselle on huomattavan lyhyt. Liian herkällä aseella taas aseen liikuttaminen on jännityksen alla vaativaa. Tasapainon ollessa kohdallaan on tilanteen kontrolloiminen helpompaa kuin omapäisillä aseilla.

Nimenomaan sporting-mallissa oleellista ”tappotehoa” oli hyvin vaikea päätellä Monagrin radan kokemusten perusteella. Piippujen suulla oli jatketut Optima HP Modified -holkit, jotka ovat osoittautuneet kohtuullisen tiukoiksi ja niillä varmasti normaalietäisyyksillä lentäviin kiekkoihin saadaan aikaan hyvät osumat. Kokeilun kiekot olivat kuitenkin siinä mielessä vaikeasti tulkittavia, että ne näyttivät pääasiassa kiekon pohjaa ja särkyvät näin ollen helposti ja toisaalta ainoa pitkänmatkalainen sivukiekko oli heittonopeudeltaan niin rivakka, että sentyyppiset kiekot hajoavat yleensä kohtuullisen näyttävästi. Tosiasiallisen eron voi siis nähdä vain paperilla ja esimerkiksi ammuttaessa huomattavasti monipuolisempia ampumakokonaisuuksia.

Syy siihen, että keskityin ampumaradalla pääasiassa vain trap- ja sporting-aseisiin on siinä, että mielestäni juuri näissä lajeissa aseella on korostunut merkitys ampumasuorituksen osalta. Skeet on toisenlainen laji ja siinä osa pitää herkemmistä ja osa rauhallisemmista aseista, hieman ampumatyylistä riippuen. Skeet-mallien osalta uutinen on kuitenkin se, että ase on saatavana niin 28” kuin 29” piipunpituuksilla, joten ase sopii useammille ampumatyyleille ja toisaalta myös eri skeet-lajeihin. Itse pidin enemmän 29” piipuilla olevasta mallista, sillä se vaikutti rauhallisemmalta kuin lyhyempi ja se olisi mielestäni parempi esimerkiksi SML:n metsästyshaulikkoon.

Beretta Shooting Ground Monagri - puitteiltaan ”aavistuksen” meikäläisiä ratoja hulppeampi ampumapaikka!

SUOMEEN 2012

Ensimmäiset tilaukset DT 11 -malleista ovat jo lähteneet valmistajille ja haulikkoja saadaan Suomeen tulevan ratakauden alla helmi-maaliskuussa. Suomeen tulevat mallit edustavat näitä ensimmäisen vaiheen DT 11 -malleja ja esimerkiksi vasta tulevaisuudessa tarjolla olevat korotetut kiskot eivät ole ajankohtaisia kuin vasta 2012 lopulla tai 2013 vuoden alkupuolella.

Mitä DT 11 tarjoaa sitten ampujille? Henkilökohtaisesti uskon, että DT 11 on selvä parannus DT 10:een erityisesti jos sporting-ammunta ja sen eri vaatimukset otetaan suurennuslasin alle. Uudistunut malli on aito parannus tasapainon osalta ja se on todella mainio ammuttava, jos edeltäjäkään ei ollut missään nimessä huono. Verrattaessa uutuutta muihin merkkeihin ja niiden aikaansaannoksiin, on kyseessä malliuudistus, joka saattaa kallistaa kupin Berettan suuntaan kun aiemman DT 10:n sijaan valinta olisi voinut kallistua jonkin kilpailevan merkin puolelle. Uuden mallin myötä näyttäisi olevan siis niin, että Beretta on onnistumassa tavoitteessaan nousta selvästi kilpailukykyisemmäksi luokassaan.

Kotimaisittain ajatellen Berettan hyvä puoli on myös siinä, että maahantuoja on meikäläisittäin arvioiden iso. Tämä tuo jatkuvuutta ja turvallisuutta huollon suhteen. Käytännössä Sako on ainoa iso maahantuoja, joka tuo olympiatason haulikoita maahan. Muiden huippumerkkien edustus on pienempien maahantuojien varassa ja tämä on johtanut hyvin suuressa määrin siihen, että nämä merkit tuodaan suomeen kokonaan ohi maahantuojan ja tämä toiminta ei taas sovi kaikille. On siis hyvin todennäköistä, että DT 11 tulee olemaan tuttu näky kotimaankin ampumaradoilla.

Hintaluokaksi Berettan tiedotustilaisuudessa arvioitiin noin 7000 euron luokkaa, mutta tämä on hyvin karkea arvio siitä, että mitä ase loppujen lopuksi tulee maksamaan. Hinnoittelupolitiikka näissä edustusvälineissä on tarkempaa johtuen rajallisemmasta ja hintatietoisemmasta asiakaskunnasta. Todellinen hintataso tullaan näkemään vasta siinä vaiheessa kun ensimmäiset aseet löytävät jälleenmyyjille ja heidän hyllyiltään ensimmäisille ampujille.